

hodiè de vitâ Militari, ampliùs cùm Aristotele, 2. *politic. cap. 7.* prædicari potest: eam multas virtutis partes habere. Feros itaque, & omnium malorum cupidos Bellum efficit. Quæ enim in Republica, & benè constitutâ civitate, flagitia censentur, in Castris ludi sunt. Quæ namque facies malorum, in captis Civitatibus abesse solet? ita multò sunt miserabiliores, qui victoriam sceleribus ingentibus contaminant, quàm illi quos trucidant. Ferè enim majora scelera committuntur, dum Civitas capitur, quàm ea sunt, quibus meretur capi. Tantæ impietatis indubium signum est, quòd in præsentì periculo, inter morientium strages, de salute cogitatio seria haut suscipi solet. Atque illud est, quod durum malis animum, gratiæque divinæ contumacem ostendit; non constanter mori, sed vitius suis immori. Nullo periculo moveri ad pœnitentiam, malis ipsis indurescere. Causa est, quia tantorum certaminum finis divitiæ sunt.

Vsq; adeò solus ferrum, mortemq; timere

Auri nescit Amor; pereunt discrimine nullo.

Amissa leges, & pars vilissima rerum.

Certamen movissis opes.

Meritò ideò culpatur Respublica ita constituta, ut omnia Bellum solum spectent: Paolo Paruta, *lib. 1. discors. 1. fol. m. 22.* ut olim Spartana, ac quoque Romana, hodièque Imperium Turcicum existit. Maturo item & lento consilio, ad Bellum est procedendum. Contzen, *dist. li. cap. 10.* Itaque Rex & Consilarii sub aurato tholo inter peristromata de Bello consultantes, in acie se versari credant; atque eo animo sint, quo illi, quorum aures circà strident, emissâ tormentis jacula: si consulentium interdum quies unius sclopi globulo terreretur, multò sedatius Bella decernerent. Rectèque Princeps Outopianus, cùm magno numero Consilarii de Bello consultarent, jamque senatus consultum pro Bello subscribendum esset, clam constituit, ut ex opposita Senaculo turri, per vitreas fenestras in conclave jacularentur Milites, sine ullo periculo eorum, qui adessent, sed ingenti pavore, cùm volitare specularium fragmina viderent, omnes diffugere, tuta quærere: monebat Princeps, ut in periculo interriti consisterent, sed frustra; vicit timor verecundiam, & solus in periculo, ut putabant, Princeps destituitur; ille civiliter timoriagnoscens: Nemo, inquit, Bellum suadeat, nisi qui & ferre pericula potest. Me in periculo destituitis, verbo. Leones, re Lepores. Hæc errata quotidie cernimus, & olim fuisse docet Thucydides. Dum securi sunt, fortes sententias pronunciant: dum in metu, in medio opere deficiunt. Hæcque in re nihil periculosius Principe, qui cùm homo sit, damna, contumeliæque, more humano, id est, agro ani-